

treball

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAÏSOS: UNIU-VOS

Organ central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

N.º 12 (Nova època)

Primera quinzena de Juny 1946

CATALANS! PATRIOTES!

Hem impedit que el botxi i afamador Franco vingués a Catalunya el dia que tenien projectat. Cal però que intensifiquem la lluita i les mesures escaients contra els seus plans terroristes policials amb els quals valen assegurar la seva vinguda.

Hostilitat, lluita sorda i lluita oberta contra Franco i la Falange! Cap adhesió, cap signatura enlloc. Aboquem-los-hi tot l'odi que sentim!

JOSEZ DIAZ i la classe obrera de Catalunya

per JOAN COMORERA

Fa quatre anys que la mort ens arrebatà al nostre inoblidable Josep Diaz. Quatre anys que els comunistes de tots els pobles hispànics careixem del seus savis consells, de les seves acertades orientacions, del seu contagiós entusiasme, del seu alé de combativitat audaç, de la seva admirable fermesa bolxevic.

El seu entrançable amor a Espanya i a la seva classe obrera; les seves indiscutibles qualitats de gran Cap; la seva profunda fé en la victòria de la nostra justa causa nacional i democràtica; la seva plena confiança en el poble, en els obrers i pagesos, en la seva força, en les seves grans qualitats combatives, en les seves conviccions republicanes, democràtiques revolucionàries, féren d'ell un dirigent estimat i respectat vers el qual convergien les més altes esperances, els més cars desigs de victòria per a construir una Espanya prospera i feliç, lliure de tota opressió social i nacional.

Josep Diaz ens legà un caudal inesgotable d'experiències, de riques lliçons, que ens serveixen per a continuar la lluita pel camí que ell ens marcà: el camí que ens condueix inevitablement a la victòria.

Al front del Partit Comunista d'Espanya en la lluita per la unitat de totes les forces antifeixistes, Josep Diaz exaltà el paper de la classe obrera dels pobles hispànics en el combat per a consolidar la República, esclafar els seus enemics i proseguir amb ritme creixent el desenrotllament de la nostra revolució democràtico-búrgesa, que a totes passades, les forces feudals i reaccionàries volen impedir.

Per aquesta raó, Josep Diaz valorava justament el paper decisiu que Catalunya juga en els destins d'Espanya, precisament per la seva nombrosa concentració obrera, per la seva combativitat i esperit revolucionari que sempre han caracteritzat, en les seves innombrables accions, als obrers catalans.

Josep Diaz comprenia perfectament que si les accions revolucionàries de la classe obrera catalana no aconseguíen resultats més positius; que si molts esforços, sacrificis i heroïsmes resultaven estèrils,

no eren per manca de combativitat ni d'audàcia, sino perquè la classe obrera catalana careixia d'un Partit que encarrilés i dirigís conseqüentment les seves lluites, sense reformismes ni oportunismes. un Partit que acabés amb el trotsquisme i desterrés del seu sí les influències nacionalistes i petit-búrgeses. Aquest Partit solament podia complir aquesta missió si fonamentava llur acció en les doctrines del marxisme-leninisme-stalinisme que havia triomfat plenament a la sisena part del món.

Com és sabut a Catalunya no hi havia gairebé tradició marxista, caracteritzant-se més aviat, per l'existència de pòsits contraris diametralment oposats al marxisme. Les forces que s'inspiraven en les teories de Marx estaven dividides, constituint nuclis raquítics, considerablement viciats per influències estranyes a la classe obrera.

Josep Diaz contribuí decisivament a acabar amb aquesta situació. La classe obrera catalana havia tret les seves propies experiències passades. Els fets d'Octubre havien demostrat una vegada més, el veritable camí. En les mateixes jorna-

EXERCINT ELS SEUS INSTINTS CRIMINALS LA FALANGE PROHIBEIX QUE ELS EMPRESONATS REBIN MEDICAMENTS

Instigat pel metge oficial de la Presó Model junt amb els demés botxins falangistes d'allà dins, la Direcció ve requisant i prohibint l'entrada de tots els medicaments destinats als empresonats, que a costa de grans esforços i sacrificis els familiars i amics han procurat enviar-los-hi.

Aquesta és una prova més de com i fins on arriba el sadisme i l'instint criminal dels monstres falangistes.

Cal doncs, denunciar per arreu aquest fet i adreçar enèrgiques protestes a tots els organismes oficials franquistes, així com els consulats de les Nacions Unides.

des de Juliol de 1936 en plena lluita contra la sublevació militar feixista, nasqué el Partit Socialista Unificat de Catalunya com a resultat de la unificació dels Partits Comunista, Socialista, «Unió Socialista» i «Català Proletari».

La unitat política marxista interpretà tan fidelment els sentiments de la classe obrera catalana, que el P.S.U. de C. creixé amb una rapidesa sorprenent, penetrà en la massa popular, la mobilitzà com mai havia pogut fer-ho cap altre força política. El P.S.U. de C. es transformà en un factor fonamental de Catalunya. El P.S.U. de C., en el transcurs de la nostra gloriosa guerra, i fonamentalment en la lluita implacable contra el règim terrorista franquista; en els camps de concentració i extermini nazis; a l'exili, no ha defraudat les esperances que en ell posà Josep Diaz.

La classe obrera de Catalunya tindrà sempre present el seu exemple viu de dirigent proletari, la seva clarividència, la seva sencillesa, la seva fermesa revolucionària, el seu conseqüent patriotisme. Inspirant-nos en ell estem segurs de que el nostre Partit sortirà victoriós de les dures proves que, pesi a la seva joventut, està venent amb éxit, precisament, perquè extreu llur força de la seva pròpia unificació política, enrobustida amb la teoria marxista-leninista-stalinista. Inspirant-nos amb Josep Diaz, sortirem també victoriosos en les proves d'organitzar, mobilitzar i conduir a la classe obrera, als pagesos i a tot el poble de Catalunya per la reconquesta de les nostres llibertats nacionals, democràtiques i republicanes en unió amb tots els pobles hispànics.

Junt amb el Partit Comunista d'Espanya que sota la direcció del seu Secretari General, Dolors Ibarruri, continuadora de la obra de Josep Diaz, és el millor amic i defensor de les reivindicacions nacionals i democràtiques de Catalunya, prometem convertir en realitat els desigs als quals Josep Diaz dedicà els millors anys de la seva vida; esclafar a Franco i la Falange i assegurar als pobles hispànics un esdevenidor prosper i feliç.

«Volem que les nacionalitats del nostre país (Catalunya, Euzkadi i Galícia) puguin disposar lliurement dels seus destins, perquè no? i que tinguin relacions cordials amb tota l'Espanya popular. Si ella volen alliberarse del jou de l'imperialisme espanyol, representat pel Poder central, tindran el nostre ajut. Un poble que oprimeixi a altres pobles no es pot considerar lliure.»

(Pepe Diaz en el discurs pronunciat en la Sala Guerrero de Madrid el 9 de febrer del 1936)

El P.S.U. de C. proposa la constitució d'un "Patronat pro-presos i perseguits antifeixistes"

A tal objecte s'ha adreçat als partits i organitzacions antifeixistes de Catalunya, als Directors d'Esquerra Republicana, Estat Català, Acció Catalana, Partit Republicà d'Esquerra, Partit Federal, Unió Democràtica, Comité Regional de la C.N.T., Secretariat de la U.G.T., Rabassaires, Junta Suprema de l'A.F.A.R.E. Comité Executiu de la J.S.U., Joventut Llibertària, Joventut d'Estat Català, Joventut d'Unió Democràtica, J.E.R.E.C. i de la Federació Universitària, amb la lletra següent:

Volguts compatriotes:

Guiats per l'interès de trobar una solució a la situació precària en que avui es debateixen els empresonats i perseguits antifeixistes, ens permetem adreçar-vos

PATRIOTES!!!

No oblidem als empresonats i menys encara als castigats pels botxins a la Model!

Fem una crida a tots els ciutadans de sentiments humanitaris per tal de que contribueixin a alleugerir l'afrosa situació en que es troben els empresonats.

Recollim i enviem-los-hi ajut en espècies sòlides, de les que no és descomposen, tals com la xocolata, conserves, galetes, etc. Amb aquest ajut podem i devem salvar la vida de molts germans que jauen mig moribunds i que son maltractats.

Cal que furgem i que ho indaguem tot per tal d'aconseguir aquest ajut. La Pàtria ens ho reclama i la nostra responsabilitat ens ho exigeix.

Tothom a la tasca, per ajudar als germans empresonats!

(D'una emotiva lletra que ha adreçat una dona catalana a la Redacció de TREBALL)

DENUMCIEM...

A un tal «Pasqual dels Brucs» que es fa passar per element dirigent d'E. Republicana, pero que és un gos de la policia falangista. Ell és l'autor de la detenció dels patriotes d'Esquerra i d'altres partits, a la comarca d'Anoia, i si bé actualment aquest reptil ronda per Barcelona, alterna les seves activitats per les diverses comarques catalanes, especialment per les de Lleida.

Atenció doncs, patriotes antifranquistes! Remarquem una vegada més la necessitat de posar molta cura amb els contactes, ensems que cal fer justícia als provocadors trotsquistes i agents de la policia falangista.

aquesta lletra que no dubtem serà ben acollida per vosaltres.

A mesura que la lluita contra el francofalangisme pren proporcions cada dia més amplies, també la repressió terrorista d'aquest odiat règim s'acentua i augmenta el nombre de víctimes. Els millors patriotes, els més heroics combatents, i fins aquells antifranquistes quin sol «crim» comés és el d'haver repudiat o menyspreuar el règim un un moment de justa indignació patriòtica, son objecte dels més vils, sàdics i sagnants mètodes de repressió.

Les presons están plenes de gom a gom de patriotes antifeixistes, els quals ens fan arribar un clam angoixós demanant-nos tota la nostra solidaritat, tot el nostre suport, per tal de poguer sobreviure les múltiples proves a que son sotmesos diàriament, maltractaments, pessimes condicions higièniques, manca de robes, manca de medicaments, miserable ranxo, etc.

Ens cal aconseguir urgentment, emprant tots els mitjans al nostre abast, l'ajut que ells mereixen, que ells rebim l'escalf de tot el nostre poble, materialitzat de la manera més eloqüent. I consi-

derem que avui estem en condicions de fer-ho, com potser no havia estat fins ara per a poguer-ho organitzar i practicar-ho ràpidament.

En conseqüència, us suggerim l'immediata constitució d'un PATRONAT PRO-PRESOS I PERSEGUITS ANTIFEIXISTES. Podrien integrar aquest Patronat un representant de cada partit i organització democràtica, obrera i pagesa, i llur missió consistiria:

a) Recapta de diners per mitjà de segells, suscripcions, etc.

b) Recollida de donatius en robes, tabac, medicaments, queviures, etc.

c) Organització de la seva distribució, visites als empresonats, ajut jurídic etc.

d) El Comité Director del Patronat decidiria la forma d'organització del mateix a adoptar.

Esperem que estudiareu aquesta proposta i ben aviat ens fareu saber de la vostra decissió que desitgem sigui satisfactoria per a poguer anar ràpidament a la convocatòria d'una reunió de constitució.

Rebeu les nostres més fraternals salutacions de combat i victòria.

Vostres i de la classe obrera.

EL COMITE CENTRAL DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

A 7 de Maig de 1946.

UNA GRAN CONFERENCIA DEL P.S.U. DE C.

El dia 23 del proper Juliol, X aniversari del P.S.U. de C. es celebrarà a Tolosa (França) una gran Conferència del Partit, la qual ha d'ésser d'una enorme transcendència per la lluita a mort que mena el nostre poble contra Franco i la Falange.

Cal doncs, que el desenrotllament d'aquesta magna Conferència es vegi recolçada pel més gran escalf i carinyo dels patriotes catalans i especialment dels militants del P.S.U. amb les corresponents organitzacions, que en el cor de Catalunya lluiten sense treva ni repòs per l'esclafament del règim franquista.

A tal objecte, les organitzacions han d'aixecar resolucions i salutacions adreçades al nostre Secretariat i especialment a l'estimat Secretari General Joan Comorera.

Tot aixó ha d'ésser i serà cursat pel conducte orgànic del Partit.

«Darrera les manifestacions contràries a la línia del Comité Central, en la lluita contra la direcció del Partit, en el seu desprestigi, està evidentment la mà de l'enemic. Pero aquest és experimentat, utilitza també les incompresions, les vacil·lacions, les dilacions en l'aplicació dels acords, de les directrius, l'engany en les informacions, la familiaritat, i adhuc, camuflant se darrera formals declaracions d'amor al Partit i als seus dirigents, declaracions buides que tendeixen a encobrir les seves activitats criminals.»

(Diu el Secretariat del nostre Partit)

«El mèrit del Partit consisteix en que no cercà l'adaptar-se als elements endarrerits, en que no tingué por de marxar contra la corrent i en que sempre conservà la seva posició de força dirigent. Està fora de tot dubte de que sense tal fermesa i sense tal tenacitat, el Partit Comunista no hauria pogut portar endavant la política d'industrialització del nostre país i de la col·lectivització de l'agricultura.»

(Del discurs que pronuncià Stalin als electors de la circumscripció de Moscó el 9 de febrer del 1946)

Fora lladres! Fora el mal Govern! clamen els pagesos catalans

Aquest fou el crit de guerra dels «Segadors» del juny del 1640, que baixant de la Plana de Vic, del Vallés i d'Urgell, es concentraren a Barcelona en combinació amb els «gremis» de la Ciutat per acabar amb els abusos del «Virrei» i de la soldadesca de Felip IV.

Aquest ha d'ésser el crit de guerra dels pagesos d'avui, dels de la Federació de Treballadors de la Terra i dels de la Unió de Rabassaires, dels de la C. N. T. i dels sense organització, que en combinació amb els obrers i els menestrals de les viles i ciutats, ressoni per totes les contrades catalanes contra els agents de Franco, Barba, Solchaga, Terrades, etc.

FORA LLADRES! quan els lladres de Falange vestits de «Fiscalia de Tasas» s'acostin a saquejar-los les collites, quan ens vulguin arrabassar l'oli, el blat, l'arroc els fruit secs, etc... **FORA LLADRES I USURPADORS DE FALANGE**, que ens han arrabassat les terres que en continuïtat familiars hem vingut conreant durant varies generacions. **FORA LLADRES I EL MAL GOVERN**, quan ens sigui exigit el pagament augmentat de contribucions i impostos, del preu d'arrendament de les terres que ens «permeten» conrear! **FORA EL MAL GOVERN**, que té la nostra agricultura despellada de les bones llevors, sense adobs; als pagesos a ració de fam! **FORA LLADRES, FORA EL MAL GOVERN**, que ens ha suprimit la llibertat de mercat pels nostres productes agrícoles, avícoles i ramaders! **FORA EL MAL GOVERN**, quan ens reclami els nostres fills per incorporar-los a les lleves d'un exercit traïdorenc i agressor. **FORA EL MAL GOVERN QUE HA PORTAT A LA NOSTRA TERRA LA GUERRA CIVIL. QUE CONDUEIX EL PAIS A UNA GUERRA INTERNACIONAL!** **FORA LLADRES, FORA EL MAL GOVERN**, sembrador de la fam i de la miseria del nostre poble!

MILITANTS! SIMPATITZANTS DEL P.S.U.! RECORDEU-VOS QUE...
CADA EXEMPLAR DE «TREBALL»
UNA PESSETA

I no demoreu la seva liquidació

PROGRAMA QUE EL P.S.U. DE C. PRESENTA A TOTS ELS PARTITS I ORGANITZACIONS ANTIFEIXISTES PER L'ENDERROCAMENT DEL REGIM FRANQUISTA I EL RESTABLIMENT DE LA REPUBLICA

«Restabliment provisional de la Constitució del 1931 i dels Estatuts una vegada coneguda la voluntat republicana del poble; creació d'una Federació democràtica dels pobles hispànics, amb drets iguals i cadascú dels quals conservi les més amplies facultats polítiques, econòmiques, culturals i d'altre ordre per a reconstruir, sobre noves bases, la seva vida nacional, per a contribuir amb el propi renaixement a la creació d'un Estat espanyol poderós i indestructible en tant que fill de llur voluntat lliurement expressada; reforma agrària seguint les línies generals de les lleis aprovades els anys 1934-36-37 i 38; nacionalització dels monopolis, de les grans banques i de les assegurances, de les mines i de les indústries bàsiques, dels serveis públics, del transport i de l'energia elèctrica i del gas; organització de les assegurances socials en forma tal que els treballadors estiguin garantitzats contra tota mena de contingències; elevació del nivell de vida mitjançant una legislació que assegurï a tots els catalans una remuneració justa i el dret al treball, al repòs i a la cultura; organització cooperativa del consum, de la producció i operacions de compra i venda agràries, de la menestralia i petit comerç; llibertats d'organització i expressió pels creents i els no creents; Indemnitzacions justes en tots els casos de nacionalització; confiscació dels béns dels falangistes i de tots aquells que amb la seva complicitat han contribuït a allargassar aquest règim criminal i dels que actualment recolzin la maniobra de capitulació.»

Cal sobre-entendre que es tracta d'una proposició del P.S.U. de Catalunya, d'una base de discussió. No és tampoc el programa del Partit marxista-leninista-stalinista de Catalunya.

En el Pirineu català un centerar de soldats desarmen a l'oficialitat i s'incorporen a les guerrilles

Abrandats de patriotisme i cansats de sofrir les vexacions, els mals tractes i la fam que impera a l'Exèrcit franquista com per arreu d'aquest «paraiso franquista» un centenar de soldats de guarnició al Pirineu es rebel·laren i procedí a desarmar a l'oficialitat i s'incorporà a les heroiques guerrilles.

Aquesta acció ha tingut profunda repercussió a totes les unitats que es troben en les zones pirinenques. Les desercions van en augment, ja sigui per passar-se a França, com per incorporar-se a les guerrilles. Ala V ll d'Aran, a Núria, a Puigcerdà i prop de la Junquera és on es registren el més gran nombre de desercions. Davant d'aixó el general Cap del Cos d'Exèrcit d'aquesta zona s'ha vist obligat a pendre mesures i prescindir de certes comoditats de les que venia gaudint, ha-

vent de traslladar la seva residència més endins de la zona fronterera.

Bravo! patriotes soldats, que amb la vostra acció feu una gran aportació a l'esclafament de l'odiós règim franquista. Aquest és el camí per acabar amb la fam i els assassinats. Lluitar, incorporar-se a les guerrilles!

NETEJANT ELS RENGLES DEL PARTIT

El Comité Central del P. S. U. de C. comunica que ha aprovat la proposta d'expulsió dels rengles del Partit a un element anomenat Daltell; per sabotajar la lluita antifranquista i per realitzar treballs d'agent provocador a les comarques tarragonines.

Es trama una «farsa» de plebiscit.

Recolzat pels cercles reaccionaris nacionals i internacionals, pels agents trotsquistitzans del compromís i la capitulació, s'està forjant la «farsa del plebiscit dirigit pels falangistes.

El resultat del plebiscit dirigit per la Falange seria la permanència del franquisme sense Franco.

Catalunya i els demés pobles hispànics, volem una consulta popular presidida pels Governos que encapçalen els Presidents Srs. Giral i Irla amb una autèntica composició de concentració nacional.

COMPLINT ORDRES DE LA FALANGE DES-FERRES I TRAIIDORS A LA CLASSE OBRERA CONSTITUEIXEN EL "PARTIT LABORISTA"

Inspirat i dirigit per la Falange i essencialment pel pinxo «jerarca» «Ministro de Trabajo» Giron, s'ha constituït el «Partido Laborista» a Catalunya. Al cap d'aquest flamant «partido» s'hi troben els tipus com Fornells, Corbella, Baró Molero i alguns altres elements del «fencido» Partit Sindicalista, i «faiero» aventurers, traïdors a la classe obrera i al poble, gossos al servei de la Falange.

Els patriotes que han passat pel camp de concentració de França ens poden dir quina ha estat la tasca d'aquests elements, principalment dels dos primers. L'exaltació que feien del «nacional-sindicalismo» i, de quina manera, aprofitant-se de la personalitat i amistat que tenien entre abnegats i conseqüents lluitadors sindicalistes, sobornaren a aquests, mitjançant promeses i tot un paperam d'aval i documentació, per que vinguessin a col·laborar amb els «sindicatos verticales», argumentant que era allí on hi havia la feina a fer. Però la realitat fou que els sindicalistes de bona fé no s'incorporaren als sindicats, ni retornaren a les seves llars, les quals tan anyoraven, sino que

anaren a parar a un cul de presó o a morir davant d'un escamot de execució.

També ens poden dir quelcom d'aquests traïdors i aventurers, els companys que han passat per les presons de Catalunya en certa época, quan la Falange envià aquests gossos a la presó perquè prestessin un servei més: el de localitzar i denunciar als millors i més abnegats patriotes antifranquistes de dins aquell centre, i quina cosa compliren a les mil maravelles.

Actualment, tota aquesta trepa de traïdors i aventurers, reptils repugnants, estan campant per Barcelona i algunes importants viles de Catalunya on creuen poder complir millor el seu comés. Corbella, ex-alcalde de Manresa resideix en en aquella vila, ben tractat i respectat per les «autoridades» i «jerarquias», i Fornells campa per Sabadell gaudint també de totes les facilitats i adhuc protecció. I ambdós, simulant una rigurosa clandestinitat, desenrotllen les seves tasques per impulsar l'arrelament del «Partido Laborista» i, com no podia ésser d'altra manera, sempre al só de l'orquestra del P. O. U. M.

«Cal que ens donem compte de la nostra responsabilitat, que ens disposem, sense perdre més temps, a complir amb el nostre deure patriòtic. Aixó ens imposa la neteja en el nostre camp de tots aquells elements aventurers, provocadors, delators, espies de la Falange o de l'imperialisme anglés o nord americà, la púrria trotsquista que s'interposa entre les forces fonamentals de Catalunya per enmetzinar l'ambient, crear un clima d'odis i re-cels, impossibilitar o sabotejar la única unitat combativa cobejable i necessària: unitat de combat al servei, sense condicions, dels catalans que a Catalunya son l'avantguarda de la alliberació.»

JOAN COMORERA

EL REGIM FRANQUISTA ES UNA AMENANÇA CONSTANT PER A LA PAU MUNDIAL

Com a bon deixeble i sucesor de Hitler i Mussolini, Franco, ultra tenir sotmésos als pobles hispànics a la més gran misèria, esclavitut, terror i assassinats, provoca i amenaça constantment, de paraula i obra, a les Nacions Unides.

Dia darrera dia, trens i més trens carregats de material i d'homes son enviats cap a les zones pirenenques, on hi ha concentrat gairebé la meitat de l'Exèrcit franquista, a mes de les forces armades com son; la Guardia Civil, Policia Armada i Carrabiners. Entre altres proves que tenim, hi ha la de que des de La Garriga fins a la frontera, a cada poble o llogaret s'hi troben un o dos Batallons de tropa amb la corresponent artilleria dotada de

peces del 12 i del 10'5. A Llívia hi han (visibles) 150 elements de la Policia Armada amb 35 metralladores.

Tota la tropa, així com l'altra força armada, ve obligada a posseir i vestir-se de paisà, quan convé, per tal de burlar el control sobre l'efectiu de les forces que campen en la frontera.

Es ben evident, i el Sub-comité del Consell de Seguretat de la O.N.U. ho ha pogut comprovar, de que el règim franquista, catau de lladres, assassins i «criminals de guerra» és una amenaça constant i amb potència, per la pau mundial que les Nacions Unides s'han empenyat i compromés a establir.

L'AJUT A "TREBALL"

En honor i memòria a l'heroi nacional Cristino García s'ha constituït un Grup d'Amics de TREBALL que porta el seu nom i el resultat immediat ha estat la recaptació de 1.325 ptes. com a contribució per l'aparició regular del nostre organ central.

Un grup de simpatitzants del P. S. U. de C. afiliats a la F.O.S.I.G. de Catalunya (U.C.T.) han fet arribar a la Redacció de TREBALL 120 ptes.

Felicitem a aquests patriotes que amb la seva aportació fan un ajut positiu a l'organ central del P. S. U. de C. que és l'orientador de tots els catalans. Esperem que el seu exemple serà seguit per altres patriotes.

Un magnífic exemple dels camarades empresonats a la Model de Barcelona

Acompanyant una interessant lletra, els camarades empresonats a la Model ens han fet arribar 40 ptes., producte d'una subscripció oberta per ajudar a TREBALL. Producte de l'afany de respondre a la crida feta pel C.C. del nostre Partit. Ells han volgut patentitzar amb fets, una vegada més, el carinyo al Partit i la interpretació justa dels problemes que planteja la direcció.

Cal pensar bé el que representa per a ells el despendre's, encara que només sigui d'uns céntims, quan sabem la necessitat que tots ells tenen, del nostre més gran ajut.

Cal doncs, que aquest magnífic gest serveixi d'exemple.

i la Falange. destaquen la rabiosa campanya «anticomunista»

I amb aixó podem lligar-hi un cas ben curiós i eloqüent: Fa unes setmanes, a un militant del nostre Partit se li presentà un antic conegut el qual era portador del manifest-declaració del flamant «Partido Laborista» i l'invità a que s'hi afiliés. Com sigui que el nostre camarada refusà rotundament la invitació, el propagandista se li despenjà amb el següent raonament: «Escolta amic. Aquest partit té una gran perspectiva, creixerà molt. Ja ho veurà». Només tinc que dir-te, que perque es pugui desenvolupar com cal, el senyor Conde de Romanones ha donat dos milions de pessetes».

Són innombrables els fets i les corresponents proves que posseïm sobre el que és i representa aquest flamant partit, iniciat pels bandits, traïdors gossos pousistes i de la Falange. Però el poble de Catalunya i essencialment la classe obrera, els coneix, sap tractar-los i fer-los-hi la justícia que es mereixen.

«El Partit Comunista del nostre país no valdria pas gran cosa si temés la crítica, el control. El Partit Comunista està disposat a acceptar el veredict de dels electors. (Xardorosas aplaudiments).»

(Paraules del Mariscal Stalin als electors de la circumscripció de Moscú el 9 de febrer del 1946)